

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAV. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

Organ of the Bulgarian Communist Workers' Party.

Organe du Parti Ouvrier Communiste de Bulgarie.

АБОНАМЕНТ: 10 броя — 10 лв., 20 броя — 20 лв., 40 броя — 40 лв. Един брой — 1 лв. Двоен брой — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 25 линия № 2 — Варна
Adresse: Sch. Dikidjess, 25 linia № 2 — Warna (Bulgarien)

Тактиката на Б. Р. К. П. е проста и ясна: открита, решителна, самостоятелна, революционна класова борба против целокупната буржуазия. Тя отрича парламентаризма и общинизма като средство за борба, защото по тоя път работническата класа се развращава.

(из директивата на Б.Р.К.П.)

Тесняшкото „работническо-селско правителство.“

Съгласно решенията на Московския интернационал по тактиката на единия фронт, точки 10 и 11, приети в IV конгрес, партийният съвет на тесняшката Б. Р. К. Партия излиза с решение от 22 януари т. г. с което издига лозунга за работническо-селско правителство, като близка цел на партията и като практическо и организационно приложение на лозунга „навътре в масите“.

Последният, издигнат от III конгрес на III комунистически интернационал, е първата решителна крачка към пълното отричане на Марксовия комунизъм и на класовия и революционен характер на една истинска работническа комунистическа партия и на един истински комунистически работнически интернационал.

„Марксистите“ водачи на руския коминтер не желаят да кажат открито на работниците от целия свят, че Маркс никога и никъде не е говорил за маси, а само за класи. Ако в развитите индустриални страни масата не може да се индивидуализира напълно с класата, то в недоразвитите такива, каквато е нашата страна, и дума не може да става за това.

Маркс изключва маломотните от класата на наемните работници, които единствено могат и имат напълно интерес да се борят с всички сили и средства за осъществяването на комунизма. Маломотните в никой случай не могат да бъдат активен ръководител и борец на една истинска пролетарска революция.

Издигането на маломотните до фактор в една пролетарска революция, наред с наемните работници, е продукт на руската революция. Това исторически сложило се обстоятелство упорочи руската революция, като пролетарска, в нейната същност и я доведе фактически в служба не на руския пролетариат, а на руската градска и селска дребна буржуазия. Това, което е слабост за една недоразвита индустриално Русия, престъпна и предателска грешка е да бъде издигано до принцип и предварително условие за

тържеството на пролетарската революция в интернационален мащаб.

Духовният и принципиален ръководител на пролетарската революция е организираният в политическа организация пролетариат. Това е партията. Последната може успешно и безпогрешно да отпрати и доведе работническата класа до нейното окончателно класово освобождение само, когато тя се състои от безусловно убедени и активно участващи в нея комунистически-революционери и когато нейните членове се рекрутират изключително из средата на участващите в производството работници.

Партия, която предимно се състои от градски и селски маломотни, каквато е тесняшката, е всичко друго, но не и една боева, революционна партия на работническата класа.

В тоя смисъл, идеята за работническо и работническо селско правителство с некомунистически партии и организации е един флагрантен завой на десно на III комунистически интернационал и неговите секции. Това е един беззвратен аванс в интернационален мащаб от страна на руския държавен капитализъм — на опортюнизма, общоделството, реформизма, легализма и дребнобуржуазния социализъм.

Вървящите из тоя път партии не са комунистически нито теоритически, нито практически. Те са ни по-много, ни по-малко изменили на комунизма.

Тржгнали идейно и практически из утжкания път на II и III интернационали, Московския комунистически интернационал и неговите секции в недалечно бъдеще ще се слеят и организационно с тях. Там и само там може да доведе тактиката на единия фронт с всички некомунистически партии.

Усъществяването на тесняшкото работническо-селско правителство ще осигури, засили и затвърди за по-дълго време у нас и на всекъде, дето бъде реализирано, пълното тържество на най-грозната економическа и политическа реакция и диктатура на градската и селската буржуазия над едрата такава и най-главно над пролетарията.

ски маси, развитите се напоследък сбътия у нас и на изток, на балканите и в целия свят. По точка трета, а именно, дейността на организациите и групите, ЦИК е държал с тях редовни организационни и идейни връзки и ги е разширявал. Конференцията като удобрява напълно дейността на ЦИК, по предстоющата дейност на партията РЕШИ:

1) Всички другари, организации и групи да уредят и уреждат на време своите задължения към партията и я спасят от тежкото и финансово положение в което се намира тя.

2) На новия ЦИК се възлага техническото подобрене на вестника и редовното му седмично излизане, а на организациите и групите постоянното им сътрудничество и разпространение между работниците, главно из фабрики, мини, карнери, депа, складове, пристанища и работилници, и своевременно отчитане на сметките.

3) ЦИК е направил всичко възможно да влезе в връзки с интернационалното бюро на Раб. Комунистически интернационал и с някои братски партии.

Три пъти протестират.

В София войски и жандармски части водени от офицери, обискират заведения, улици, къщи и хора, като отнемат намерените оръжия.

Това насилие на дружбашкото правителство е разтревожило цялата българска не властующа нине буржуазия, а на първо място, тесняшката „комунистическа“ буржуазия. Тесняците обеспокоени за съдбата на „Българския народ“ питат правителството истерично в Р. В. бр. 198.

„Съгласенските империалистически правителства отнеха, унищожиха, продадоха и изнесоха почти всичкото оръжие на българската армия — обезоръжиха и обезсилиха България. Какви жизнени интереси и върховни нужди диктуват на едно българско правителство на своя собствена инициатива да продължи и разшири това обезоръжаване, да посегне и отнема и револверите, които гражданите и селените на България са запазили или си доставили, като елементарно необходимо средство за своя и на имота си защита? Защо се извършва това? Но во посегателство върху самозащитата и самоотбраната на българския народ?“

Ние вече сме наклонили да верваме, че това не е по „своата собствена инициатива на едно българско правителство“, а по желанието на чужди правителства подготвящи чрез „едно българско правителство“ безболезнен български Рур. Но тесняците това не ги интересува, или не смеят да го кажат, или просто, те сж до толкова заслепени буржуа, че вжн от своя собствен живот и имот по-далеч не виждат. Както и да е ное имотните тесняшки „пролетарии“ не могат да млчат и те протестират и тройно протестират:

„Ние протестираме против предпозетата хайка над мирните граждани. Ние протестираме против това усърдие на едно българско правителство, което отива по-далеч отколкото искат съгласенските империалисти, и след като даде оръжието от военните складове, иска и да обере и револверите от джобовете на гражданите. Ние протестираме против това насилие и беззаконие, което избличава земеделското правителство, претендираще да изхожда от трудящия се народ, в реакционни и диктаторски замисли.“

Но какво пари струват тесняшките протести, когато цялата тесняшка политическа деятелност, вжн от изборната, се заключава само в „революционни протести.“

Тесняшката буржуазия няма смелост, пък и не й по гайдата, да каже на работниците, това което ние им казахме миналата година: „Пролетарии, на обезоръжаването ви от буржуазията, противопоставяте се с оръжие в ръка.“

Каква разлика между лжекомунизма на тесняцината и нашия пролетарски революционен комунизъм! Ние казваме, че оръжието е най-ефикасното средство на класовата борба на пролетарията за неговото освобождение, а тесняците казват: оръжието е нужно „като елементарно необходимо средство за своя и на имота си защита.“

Иначе и не може да бъде. Оръжието на тесняшкия „народ“ е нужно за защита на своя имот, от посегателството на безимотния пролетарий, чрез неговата революционна класова борба.

Бурен на бунището.

Широките социалисти са излезли с дълъг и широк „Манифест към българското работничество“, с който канят всички български работници, без разлика на вера, народност, пол, възраст и политически убеждения да влезат в техните „неутрални синдикати“. Интересно: хем техни, хем „неутрални“. Но щом широките полицейски социалисти са наболи като бурен на бунището, гдето отдавна са сметени, трябва да има нещо. Широките социалисти канят работниците да встпят в редовете на Амстердамския синдикален съюз т. е. синдикалния съюз на Вандервеловци, Томасовци, Еберт—Шайдмановци и пр., и то днес, когато вождовете на Амстердамското жжлто синдикално котило, социал-предатели и агенти на варварството и империализма са вече нахлули в Рур и играят своето сатанинско хоро над рурското 4 милионно работничество, готови да пренесат то ва хоро днес-утре и на близкия изток. Ето гдето българските социал-предатели намират място за българското работничество. А щом е тжй, ние трябва да си спомним, че българските Шайдмановци — Пастуховци властвуха в България под защитата на французи, италиански и пр. съгласенски щикове, и то после шетията на мастития общоделец Янко Сакжзов из Европа да прави пазарлъци с Европейските социал-предатели.

Днес широките социалисти загаврят за Амстердам тжй на широко и с широки лжеизлияния, ние трябва да се запитаме: не готви ли се вече над българския пролетариат Рур. Опитжт ни е научил, че всяка империалистическа акция се популяризира или подготва и оправдава от социал-предателите. Днес в България за Рурска възможност обективни репарационни условия не липсват. А това ще доведе в България съгласенски щикове и за българските Амстердамски герои широките калжчи и министерски кресла.

Българското работничество неочаква спасение от широко „неутрални“ Амстердамски и „червено“ „неутрални“ Московски синдикати.

Само общите работнически революционни юниони, ще го спасят. Освобождението на българския пролетариат нема да дойде нито от Москва нито от Амстердам нито от небето; то се крие в неговата революционна воля, безаветна и самоотвержена борба чрез активната революционна бойна тактика на Б. Р. К. Партия.

Конгреса на Холандската Работническата Комунистическа Партия.

На 16 и 17 декември се състоя полугодишния конгрес на Х. Р. К. П. На 11 и 12 ноември бе извършения конгрес посветен на партийните разцепления в Германия. В първия конгрес взеха участие двама холандски „Берлинци“ в разискванията. „Дейността“ на единствените представители на „Берлинците“ се състои в неверните отзиви, които те са дали за холандската партия на „Берлинци“.

Декемврийският конгрес отново взе позиция към германската партия и към Ком. Раб. Интернационал.

Присъствуваше един представител на Германската партия и се прочете поздравително писмо от руските другари и от Общият Работнически Юнион.

Първият ден се разглежда Ротердамският въпрос. Една малка част

РЕЗОЛЮЦИЯ

ПО ДОКЛАДА НА Ц. И. К. НА Б. Р. К. П.
(приета на II-та партийна конференция)

Втората конференция на Българ. Работ. Комуни. Партия състояла се в гр. Варна на 7, 8 и 9 януари 1923 год., след като изслуша доклада на Ц.И.К.: 1) по административния и финансов отчет на партията; 2) по списването и разпространението на партийния орган в-к „Раб. Искра“; 3) по дейността на организациите и групите и 4) по предстоящата дейност на партията, и след станалите енергични разисквания по него, конференцията намира: по точка първа, а именно, административния и финансов отчети на партията, дейността на ЦИК при наличността на малкото средства с които е разполагал и е употребил за издаване на вестника, позиви и манифести е задоволителна. По II точка, а именно, списването на партийния орган в „Раб. Искра“ ЦИК е осъществил твърдо в колоните и идейните позиции на истинския революционен комунизъм, като е осветявал пред съзнанието на работническите пролетар-

